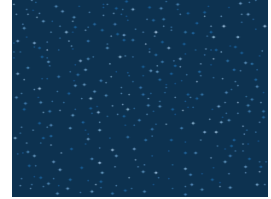

Sand, Soil or Stars: What Are We Meant to Understand from These Analogies?

Part I:

Together with your חברותא, read and translate the sources found below, and answer the questions.

Translation	בראשית כב:יז
	<p>"כִּי בָרַךְ אֲבְרָהָם וְהִרְבָּה אַרְבֶּה אֶת זְרַעוֹ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֲזוֹל אֲשֶׁר עַל שֵׁפֶת הַיָּם וַיִּרְשׁ זְרַעוֹ אֶת שְׁעַר אֵיבּוֹ."</p>
Translation	רד"ק
	<p>ואמר לו 'כוכבי' ו'כחול' כאחד להחזיק הדבר, כי כל כפל (double) הוא לחזק הדבר.</p>

1. What is the context of this ברכה? To whom was it given, and why at that particular time?

2. Given the context, what promise seems to be at the heart of this ברכה?

3. According to רד"ק, what is the straightforward reason as to why this ברכה includes two analogies rather than just one of them?

Translation	בראשית כח:יד
	<p>”וְהָיָה זֶרְעֶךָ כְּעֵפֶר הָאָרֶץ, וּפְרֻצֹת יָמָה וְקִדְמָה וְצִפְנָה וְנִגְבָּה; וְנִבְרְכוּ בְךָ כָּל מְשֻׁפְחוֹת הָאָדָמָה וּבְזֶרְעֶךָ.”</p>
Translation	רבינו בחיי
	<p>על דבר הפשט, הבטיח השם יתברך ליעקב בכתוב הזה על ריבוי זרעו כעפר. והיה יכול לומר ככוכבי השמים ...</p>

1. What is the context of this ברכה? To whom was it given, and why at that particular time?

2. Given the context, what promise seems to be at the heart of this ברכה?

3. According to רבינו בחיי, what is the plain meaning of the analogy used in this פסוק? What question are we still left with?

Translation	דברים א:י
	"ה' אֱלֹקֵיכֶם הִרְבֵּה אֶתְכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב." "
Translation	רש"י
	והנכם היום ככוכבי השמים – וכי ככוכבי השמים היו באותו היום? מהו והנכם היום – הנכם כיום, קיימים (existing) כחמה וכלבנה וככוכבים.

1. What is the context of this ברכה? To whom was it given, and why at that particular time?

2. What is "והנכם היום ככוכבי השמים" on the words "שאלת רש"י"?

3. What is תשובת רש"י?

Translation	הושע ב:א
	"וְהָיָה מִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמָּד וְלֹא יִסָּפֵר וְהָיָה בְּמִקְוֹם אֲשֶׁר יֹאמַר לָהֶם לֹא עַמִּי אַתֶּם יֹאמַר לָהֶם בְּנֵי אֶל-לִי." "

Translation	מצודת דוד
	<p>בזמן הגאולה יהיו מספר בני ישראל כחול הים אשר אי אפשר למדוד (to measure) אותם ולספרם. ואמרו רז"ל שאחר שהוליד הושע את אלו, אמר לו המקום 'שלח את אשתך וגוי', והבין ברמז שלא טוב בעיני ה' אשר דבר על ישראל להחליפם באומה אחרת (to exchange them for another nation) לכן חזר וביקש עליהם רחמים.</p>

1. What is the context of this ברכה? (See the previous פרק for information.)

2. Who made this statement? According to מצודת דוד, why did he suddenly change course and say things that are the opposite of what he said earlier?

3. Once again, what is the general idea of comparing בני ישראל to sand?

Translation	כלי יקר על בראשית כב:יז
	<p>כוכבי השמים וכחול וגוי-</p> <p>מצינו לפעמים שמדמה (compared) את ישראל לכוכבים, ולפעמים לחול אשר על שפת הים, ולפעמים לעפר, שנאמר (בראשית כח יד) 'והיה זרעך כעפר הארץ', כי הכל מורה על זמן אחר:</p> <p>(1) בזמן השלוה (tranquility) וההצלחה הוא ממשילים לכוכבים, לשון גדולה כמו שפירש רש"י... 'הרבה והגדיל אתכם, כך הרבה ארבה האמור כאן, הוא לשון גדולה'.</p> <p>(2) ודמיון החול הוא מורה על הזמן שהאומות קמים</p>

	<p>על ישראל לכלותם (to destroy them), ולא יוכלו להם, כמו הגלים (the waves) המתנשאים כאילו רצו לשטוף (to wipe out) את כל העולם, ומיד כאשר יגיעו אל <u>החול</u> <u>הם נשברים</u> (they break). כך באומות, כמו שנאמר (תהלים מב ח) 'כל משבריך וגליך עלי עברו'. אמנם לא יוכלו להם, כי שם נפלו ונשברו, לכך קראם 'משבריך' ('breakers'). לכך נמשלו ישראל <u>לחול</u> זה, <u>השובר</u> <u>הגלים</u> שלא יוכלו לעבור את <u>החול</u>, כי <u>החול</u> הוא חק וגבול הים, כך לא יוכלו האומות לישראל לכלותם. ...</p> <p>(3) <u>ודמיון העפר מורה על זמן השפלות</u> (lowliness), כי בזמן שיהיו <u>כעפר</u> לדוש בדיוטה תחתונה (to be trod upon at the lowest level) משם יעלו משפל מצבם ויפרצו (they will burst forth לכל רוח, כמו שכתוב (בראשית כח יד) 'והיה זרעך <u>כעפר</u> הארץ ופרצת ימה וקדמה'. וכמו שכתוב (תהלים מד כו) 'כי שחה <u>לעפר</u> נפשינו', ומה כתיב בתריה, 'קומה עזרתה לנו'. וטעמו של דבר, לפי <u>שאינו ישראל דורשים את ה' בכל לבבם, כי אם בזמן</u> <u>שהם בתכלית (at the ultimate) השפלות.</u> <u>כידוע מדרכי כל הדורות ודורינו.</u></p>
--	---

1. Briefly sum up the יקר's interpretation of how each of the three metaphors used to describe the future of בני ישראל refers to a different kind of era in our existence as a nation.

2. How is the "חול על שפת הים" time different than the "עפר הארץ" time? Please give an example from your knowledge of Jewish history that seems to fit in each category and explain why.

3. What do you think the כלי יקר is telling us about how we should think and act in times of extreme antisemitic oppression, רחמנא לצלן? Do you believe that the last word in his commentary--ודורינו--is still true today?

Part II:

Read the following passages from the writings of Rabbi Lord Jonathan Sacks, זצ"ל, and consider their implications.

"Antisemitism is a deadly doctrine. It endangers Jews. But it also ultimately destroys antisemitic societies themselves. The reason should be obvious. When you blame others and define yourself as a victim, you abdicate responsibility for solving your own problems. That is why medieval Christendom, Nazi Germany, Czarist Russia and the Soviet Union – massive powers in their day – died from internal decay. You cannot build a viable religion, society or identity on prejudice. Hate endangers the hated but it destroys the hater."

-Letter 16: Antisemitism in Letters to the Next Generation, pp. 57-58

Which metaphor explained by the כלי יקר bears similarity to this idea? How?

First, Jews must fight antisemitism but never internalise it. That is easier said than done. If you are hated, it is natural to believe that you are hateful, that the defect lies in you. It rarely does. Hate exists in the mind of the hater, not in the person of the hated...

Internalised, antisemitism gives rise to either self-righteousness or self-hatred, neither of which is a constructive attitude. Jews are the *objects* of antisemitism, not its *cause*. There has been an almost endless set of speculations about what the cause of antisemitism actually is....

But the roots of antisemitism belong within the mind of the antisemite, not among Jews. The response must be to fight it, but never to internalise it or accept it on its own terms. Racial antisemitism eventually cost the lives of six million Jews. But it left another, less visible scar. One of the mistakes made by good, honourable and reflective Jews was to believe that since Jews were hated because they were different, they should try as far as possible *not* to be different.

So, some converted. Others assimilated. Yet others reformulated Judaism to eliminate as far as possible all that made Jews and Judaism distinctive. When these things failed—as they did, not only in nineteenth-century Germany and Austria but also in fifteenth century Spain—some internalised the failure. Thus was born the tortured psychology known as Jewish self-hatred: the result of Jews ceasing to define themselves as a nation loved by God and instead seeing themselves as the people hated by Gentiles. It was a tragic error. Antisemitism is not caused by Jews; they are merely its targets. There can be antisemitism in countries where there are no Jews at all. Hatred is something that can happen to us, but it is not who we are. It can never be the basis of an identity.

-Future Tense, pp. 106-108

Rabbi Sacks asserts strongly that antisemitism is not the fault of Jews. Is this in contrast to the כלי יקר's final point? How might these two very different perspectives on antisemitic hatred and oppression actually go hand in hand? Together with your חברותא, role play a hypothetical conversation between the כלי יקר (also known as Rav Shlomo Ephraim Luntschitz of Poland, 1550-1619) and Rabbi Sacks (England, 1948-2020).